

Encara no dubtes?

(p. 60-63)

Tal com demostren aquests registres, els nivells de CO₂ han augmentat al mateix ritme que el nivell del mar i les temperatures arreu del món. Al llarg de la història de la Terra, el planeta s'ha vist dominat per perllongades glaciacions, interromputs per cànids períodes interglacials més breus. El que fa imprevisible la situació actual és que mai abans el CO₂ havia escalat tant ni tan de pressa, accelerant moltíssim l'increment de la temperatura. Els anteriors canvis climàtics es van iniciar per causes naturals, com variacions en l'òrbita de la Terra, afectant la quantitat de llum solar que hi arribava. En aquests casos, però, els cicles d'escalfament i refredament tenien lloc a poc a poc, al llarg de mil·lenis. En l'actualitat, però, ens trobem amb una situació diferent, totalment nova. El clima està canviant més de pressa que mai, i l'activitat

humana sembla ser-ne la causa principal.

El nivell actual de gasos amb efecte d'hivernacle a l'atmosfera equival a uns 430 parts per milió (ppm) de CO₂, en comparació amb 280 ppm anteriors a la Revolució Industrial. Malgrat les emissions de diòxid de carboni pels humans van començar amb la crema de boscos per conrear i pasturar, ja durant la revolució neolítica, no va ser fins a mitjan segle XIX quan van començar a augmentar de manera exponencial. Fins aleshores, la concentració de diòxid de carboni a l'atmosfera era força estable. En un segle i mig la concentració de diòxid de carboni s'ha incrementat gairebé un 50%, la temperatura mitjana global ha pujat més d'1°C i la població mundial s'ha multiplicat per 6. Durant aquest període més del 80% de les emissions de diòxid de carboni ha procedit dels països industrialitzats.

La Revolució Industrial va ser un conjunt de canvis econòmics i socials que es va produir a la Gran Bretanya a mitjans del segle XVIII i que es va estendre a la resta de països europeus al segle XIX. Aquesta revolució marca el pas de l'Antic Règim a la societat industrial, i va canviar no sols la forma de producció sinó també l'estil de vida i les idees. Va ser una època caracteritzada per un

gran progrés científic i tècnic i per l'aparició dels sectors elèctric i químic. Es va començar a desenvolupar la indústria química i sidero-metal·lúrgica, amb les quals es van començar a produir nous materials. El petroli es va començar a explotar el 1859 als EUA, i se n'obtenia gasolina i gasoil, que van permetre fer funcionar motors de combustió interna i van possibilitar l'aparició dels vehicles a motor. El sector del transport també va experimentar un desenvolupament més que notable, amb la creació de noves vies fèrries i vaixells més ràpids i moderns. L'electricitat es comença a explotar al s.XIX, i aviat s'utilitzà tant en les indústries com en l'enllumenat públic, les comunicacions...

Tot això va suposar l'inici de l'increment de les concentracions de CO₂, de manera que s'establia un paral·lelisme entre desenvolupament i emissions d'aquest gas que, des d'aleshores, no ha parat d'incrementar en l'atmosfera, escalfant el planeta cada vegada més. Amb això, no estem dient que ens neguem a la tecnologia i que haguem de fer servir espelmes en comptes de bombetes -encara que per una vetllada romàntica, no està gens malament!- sinó simplement que l'utilitzem amb seny i de manera racional.

full de respostes